

Helpende

handen

VROUWEN VU-HULP

Bureau Vrouwen VU-Hulp:

Mevr. Th. H. M. Wientjes,
Postbus 7161, 1007 MC
Amsterdam, tel. (020)
5 48 26 77 van 9.00-13.00
uur, b.g.g. (020)
5 48 26 85.
Postgiro: 701647
Bankrelatie: Kas Associa-
tie Amsterdam no.
223752045

Opbrengst Vrouwen VU-hulp

De opbrengst van de voorjaarslichting 1983 was zoals reeds eerder vermeld f 208.259,16!!!

De najaarslichting heeft tot 17 december een bedrag opgebracht van f 170.032,68

Vanaf januari tot en met november hebben zich 586 nieuwe spaarsters aangemeld.

Hartelijk dank voor uw bijdrage en uw medewerking.

SPAARDOELEN: Ziekenhuispastoraat, Derde Wereldbeurzen en het Onderzoekproject „Wijkplaats of ijkplaats”.

Planten uit de Bijbel

In Helpende Handen van februari 1982 is de verschijning aangekondigd van een boekje over het kweken van bijbelse planten. Velen hebben gebruik gemaakt van de mogelijkheid een exemplaar te bestellen bij de Hortus Botanicus van de Vrije Universiteit.

Door de vele activiteiten tijdens en ook nog na de Floriade '82, waarbij de Hortus betrokken was, is het boekje nog niet gereedgekomen. Het voornemen is nu er in deze winterperiode aan te werken. Direct na verschijnen zal aan degenen die destijds reeds betaalden het boekje worden toegezonden.

In gesprek met Ann Jacobs:

„Ik verlang naar Zuid-Afrika, ondanks discriminatie”

door J. de Jonge — Kouwenhoven

Eén van de projecten van Vrouwen VU Hulp is het „Derde Wereld-beurzenproject”. De beurzen stellen Zuidafrikaanse zwarte theologen in staat aan de Vrije Universiteit te studeren en in een tijdsbestek van drie jaar hun studie af te ronden met het afleggen van een doctoraalexamen.

De Zuidafrikaanse Belijdende Kring draagt namen voor van theologen die hiervoor in aanmerking komen. Uit de praktijk is gebleken dat jonge gezinnen het meest geschikt zijn, daar het soms moeite kost kinderen in de leeftijd van 12-15 jaar, na een verblijf in een weeldeland als Nederland, mee terug te krijgen naar het moederland met zijn vele problemen.

Behalve de familie Boessak is ook de familie Jacobs hier. Esau en Ann Jacobs zijn met hun zontje Alain op 1 april 1981 naar Nederland gekomen en woonden ruim een jaar in Mijdrecht, daar Amsterdam geen woonruimte ter beschikking had. Na het vertrek van de heer Adonis naar Zuid-Afrika konden zij

zijn woonhuis in de Beethovenstraat betrekken. Nu is hun periode van drie jaar bijna om. Ik vroeg Ann Jacobs naar haar ervaringen.

„Het is voor mijn man Esau een voorrecht hier te mogen studeren. De opleiding in Zuid-Afrika is zeer gebrek-
kig en er is geen gelegenheid

voor verdere studie. Al eerder, in 1975, is Esau in Europa geweest, met een studiebeurs van drie maanden. Hij bezocht toen o.a. Engeland, Duitsland, Zwitserland en was een groot deel van de drie maanden in Nederland. Esau stelt veel belang in zijn studie in Nederland en hoopt volgend jaar zijn doctoraal te doen.”

En hoe vind jij het om hier te wonen?

„Eerlijk gezegd voel ik mij wel wat onproductief. Alles draait om de studie van mijn man. Maar desondanks is deze tijd voor mij heel waardevol. Ik heb veel gelezen. Eigenlijk heb ik in deze tijd meer over mijn land geleerd dan ooit te voren, daar in Zuid-Afrika alles wordt gecensureerd. Sinds kort maak ik deel uit van de Vrouwenadviesgroep voor het Afrikaanorgaan te Leusden. Ook ben ik lid van de literatuurgroep aan de VU, waar eens in de zes weken een

boekbespreking wordt gehouden over derde-wereldliteratuur.”

Je voelt je hier onproductief. Had je een baan in Zuid-Afrika?

„Ik ben maatschappelijk werkster. Voor mijn huwelijk werkte ik als reclaseringsbeambte bij het staatsdepartement. Wat heel moeilijk te verteren is, is de ongelijke behandeling. Ik had veel blanke collega's. Zij hadden dezelfde opleiding genoten als ik, deden hetzelfde werk, maar verdienen meer. En toch moest ik evenveel betalen als zij, wanneer ik iets kocht. Je ziet dat zij zich een auto kunnen permitteren, in een flat wonen en je weet dat dit voor jou niet is weggelegd. Mijn tweede baan was maatschappelijk werkster bij een kindertehuis. Toen onze zoon Alain geboren werd, ben ik met deze baan gestopt. Wel werkte ik nog vier uur in de week als student-assistente aan de Universi-